

Stevilka 27

KRAMLJANJE OB ŠOBČEVEM BAJARU

Avtomobili se stalno menjavajo. Prihajajo Nizozemci, odhajajo Angleži. Natovorjeni avtomobili s šotori in čolni prihajajo na Sobčev bazar. Stevilni turisti dajejo kraju videz razvitega obmorskega letovišča. Povprašali smo nekaj turistov o njihovem počutju.

Cvetka Sajevic z Jesenic je prišla na bazar z dvema hčerkama:

»Prišli smo samo na enodnevni izlet. Hodimo na redne izlete še na Bled, v Bohinj in seveda se veliko zadržujemo tudi na kopališču na Jesenicah.«

12-letna Majda iz Lendave je prišla pred dnevi na eno-mesečni obisk k sestrični v Kamno gorico:

»Sem prihajava redno vsak dan, če je le lepo vreme. Vsak dan prideva zjutraj peš, zvečer pa se vračava z avtobusom.«

Sestrična Tatjana, ki je ležala ob njej, je dodala:

»Peš prihajava zaradi tega, ker je pot zelo zanimiva. Na ta način bo moja sestrična Prekmurka, malo bolje spoznala gorenjsko pokrajino.«

Francka Markovič je učiteljica v Titovih Užicah. Ze dalj časa je na počitnicah v Sloveniji:

»Voda res ni najtopljejša. Privalči me predvsem pokrajina. Na Bledu je topljejša voda, vendar pa ni takšnega miru, kot je tu.«

V recepciji so nam pokazali prvo beležko turista v letosnjem letu. Bil je gost iz Zirovnice:

Najlepši camping, kar sem jih videl — ampak najbolj dolgočasen.«

Turist iz Rotterdamra pa je bil kasneje že drugačnega mnenja:

»Odličen camping — vrnem se naslednje leto.«

Novopečeni gradbeni tehnik Bojana iz Ljubljane je prišla na enotedensko tabornej s svojim fantom:

»Kljud temu, da sva obiskala že več campingov v Sloveniji, do sedaj še nisva naletela na lepšega kot je Sobčev bazar. Vse je sicer v redu, samo pogrešava malo več zabavnega življenja.«

Turisti iz Coventryja (Anglija) so pravkar kosili pred svojim šotorom. Tudi oni so zadovoljni:

»To je eden najboljših kampov, kar smo jih obiskali v svetu in pri vas. Navdušuje nas predvsem idealna lega.«

Mimo nas je tekel »prav Indijanec. Komaj smo ga še videli, ko je zavil v svoj »indijanski šotor. Njegovi starši pa so pripovedovali:

»Tukaj smo se naučili tudi pripraviti eno vaših domačih jedi: naredili smo žgance in jih jedli z mlekom.«

V vodi smo zagledali malčka, ki je z vesli pogumno po-

tu mnogo lepše,« sta nam povedali sestri Schmidt iz Avstrije. »Všeč so nama vaš fantje in to zaradi tega, ker niso tako vslilivi, kot je slučaj v obmorskih krajih.«

Poleg njiju smo zagledali še en »osamljen ženski par«. Domaci turisti sta nam svojo »osamljenost« razložili takoj:

»Moža še nimata dopusta. Ker sva odšla na počitnice, sta dobla dopust vsaj v družinsku krog. Seveda je obveznost do otrok ostala nama. S seboj imava štiri otroke.«

Ko smo se sprehajali med šotori, smo zapazili zanimivost: čiščenje avtomobila stane 100 dinarjev, parkiranje avtomobila 100 dinarjev in topel tuš na osebo 100 dinarjev. Okrogla cena je za vse. Pri tem ne upoštevajo ali e avto velik ali majhen, ali človek zajeten ali pa malo skromnejši.

»Največ prostega časa imam prav letosnje počitnice. V letosnjem letu sem končala osmiletko in se vpisala v prvi letnik učiteljišča,« je dejala 15-letna Francka iz Kamne gorice.

Turist iz Forbacha v Franciji ni bil razpoložen za razgovor, vendar nam je ležeč na blazini povedal:

»Nisem si mogel misliti, da bom v mojem 4 tedenskem potovanju po Jugoslaviji naletel na nekaj tako pozivljajočega, kot je to mesto.«

Mimo nas so se pripeljali pravi »nomadi«. Zagoreli in zaraščeni obrazzi so se nam prijazno zasmajali:

»S svojim starim avtomobilom smo prepotovali že vso Jugoslavijo. Na koncu se bomo še malo osvežili v Sobčevem bazarju, za katerega smo zvedeli od svojih kolegov.«

- V letosnjem letu imajo v Sobčevem bazarju povprečno 220 nočitev dnevno.
- Med gosti prevladujejo Nizozemci, a številno so zastopani še Nemci, Franci, Angleži, Francozi, Čehi in Madžari.
- Domaci gostje prihajajo predvsem v sobotah in se zadržujejo do nedelje.
- Povprečno ostanejo vse gostje po dva dni na bazarju.
- Novi minigolf je poseben v nedeljah zelo zaseden.
- Ze po enem mesecu obrazovanja se je pokazalo, da je bila zamisel o njem zelo posrečena.
- Ceprav imajo na bazarju le 6 vikend hišic, ki so za sedene do konca avgusta.
- Je vse polno gostov, ki ob lepem vremenu že kar težko pridejo do svojega prostora pod soncem.«

P. Colnar
J. Jarc

šole in le 3 odstotki pa poslušajo univerzitetna predavanja.

Tudi druga dejstva, ki so jih objavili, niso prijetna. Avstralija, Belgija, Zvezna republika Nemčija, Sovjetska zveza, Češkoslovaška in Združene države Amerike imajo po enega zdravnika na 800 prebivalcev, ali celo na manj. Dežele pa, kot so Kamerun, Laos, Mali pa imajo po enega zdravnika le na vsakih 25.000 prebivalcev. V teh deželah je smrtnost 11-krat večja kot v kateri koli prej omenjeni državi.

Združeni narodi so objavili še nekatere podatke, ki presenečajo. Eden govorovi tudi o filmski proizvodnji v Hongkongu, ki je že sedmo leto na vrhu festivale proizvajalev dolgometražnih filmov. Izdelala jih 250 na leto. Na drugem mestu je Italija z 241 filmi lani, še le nato pridrogo ZDA, Koreja in potem še Sovjetska zveza.

— Ko smo bili v Angliji, smo obiskali tudi našo turistično agencijo... V zgornjih prostorih se je tovarišica ob pultu pritojeno in po naše pomenkovala s kelegico... Trije tovariši so sedeli pri mizi ob skodelici kave in se zelo živahnno zabavali, pripovedujoč verjetno nove šale... V prostorih agencije smo bili približno 20 minut, vendar nas ves ta čas ni nihče vprašal, če želimo morda zvesteti kaj o Jugoslaviji; niti z glavo ni nihče pokimal... Lepa propaganda! Sprašujemo se, kje jemljemo denar za plačevanje takih zastopnikov. — SIK

Vsi tako ljudi več. Združene države Amerike in Sovjetska zveza sta leta 1963 proizvedli polovico vsega jekla na svetu. Prvi podatek je vzne-mirljiv, drugi pa je le zanimiv.

Toda v statističnem pregledu Organizacije združenih narodov, ki so ga objavili v New Yorku, je več drugih podatkov, ki niso samo vzne-mirljivi, temveč že zelo zaskrbljujoči. Med temi je tudi položaj Žolstva. Le 44 odstotkov mladine vsega sveta hodi v solo in v številkah le 425 milijonov mladih ljudi hodi v različne šole. 79 odstotkov jih hodi v osnovne šole, 18 odstotkov v različne srednje

Lepa propaganda

V pismu poslanem redakciji revije »Svet« eden izmed naših ljudi, ki so bili pred kratkim v Londonu, med drugim piše:

— Ko smo bili v Angliji, smo obiskali tudi našo turistično agencijo... V zgornjih prostorih se je tovarišica ob pultu pritojeno in po naše pomenkovala s kelegico... Trije tovariši so sedeli pri mizi ob skodelici kave in se zelo živahnno zabavali, pripovedujoč verjetno nove šale... V prostorih agencije smo bili približno 20 minut, vendar nas ves ta čas ni nihče vprašal, če želimo morda zvesteti kaj o Jugoslaviji; niti z glavo ni nihče pokimal... Lepa propaganda! Sprašujemo se, kje jemljemo denar za plačevanje takih zastopnikov. — SIK

Begunec ustreljen na meji

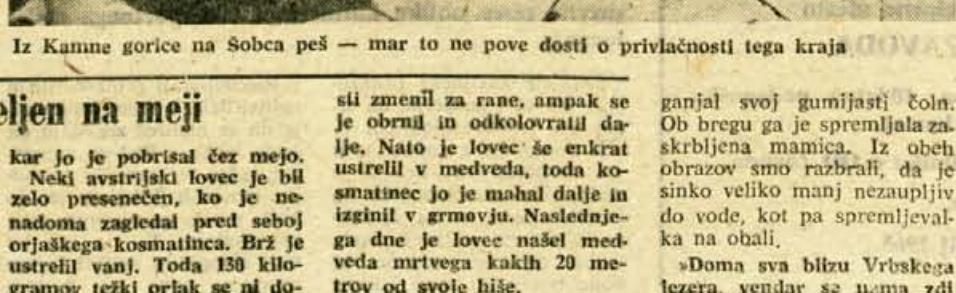
Po poročilih iz Celovca so te dni v bližini Jugoslovanske meje ustrelili orjaškega medveda, ki je prikolovratil brez potnega lista iz Jugoslavije. Ta medved je bil obstrelen že v Jugoslaviji, na-

si zmenil za rane, ampak se je obrnil in odkolovralil dalej. Nato je lovec še enkrat ustrelil v medveda, toda kosmatinec jo je mahal dalje in izginil v grmovju. Naslednjega dne je lovec našel medveda mrtvega kakih 20 metrov od svoje hiše.

Ganjil svoj gumijasti čoln. Ob bregu ga je spremjalna za skrbljena mamica. Iz obthov smo razbrali, da je sinko veliko manj nezaupljiv do vode, kot pa spremjeval ka na obali.

»Doma sva blizu Vrbskega Jezera, vendar se nama zdi

Iz Kamne gorice na Sobča peš — mar to ne pove dosti o privlačnosti tega kraja.

Te dni po sreču

OSTAVKA TAYLORJA

WASHINGTON — Bela hiša je sporočila, da je doseđanji veleposlanik ZDA v Saigonu general Taylor dal ostavko. Na njegov položaj je bil imenovan Henry Cabot Lodge.

ODVZEM TUJIH PLANTAZ

DŽAKARTA — Indonezijška vlada je vzela v upravo vse plantaze, ki so bile last tujcev. Po sklepu vlade plantaž ne nameravajo vrniti lastnikom. Poročajo, da bo tuja lastnina na plantažah odpravljena, vendar še ni znano ali bodo plantaže tujim lastnikom odvzete brez odpala.

Pred evropsko gospodarsko skupnostjo se kopijočo resna protislovja. Tisto, kar sta v teh dneh povedala italijanski zunanjji minister in njegov zahodnonemški kolega, da je bila ta skupnost od vsega začetka grajena na protislovjih in na sporazumih, ni nobena novost. Vendar je na videz že precej časa protislovij več kot pripravljenosti za spraznavanje. Številna protislovja so v zadnjih dneh prilejala do resne krize. Francoski predstavnik v bruseljski evropski hiši je pospravil »šila in kopita« in se vrnil v Pariz. Hallsteinov štab skupnega tržišča je postal nepopolen, brez francoskega članstva, ki je dalo temu tržišču trdo politično oporo. Skupno tržišče je od francoskega umika iz Bruslja podobno vozilu s tremi kolesi, ki se kljub močnemu motorju nemške industrije ne more premakniti, dokler bodo manjkalo

četrti kolo. In to kolo je Francija.

Vzrok bruseljske krize so več ali manj razčleneni. Skupno tržišče je prišlo v krizo zaradi nerešljivega kmetijskega problema, ki je na njem živilensko zainteresirana Francija. Ker se je rešitev tega ključnega problema iz leta v leto odlačila, je Francija uporabila zadnje sredstvo — umik iz bruseljske palače.

Nemogoče je iz tega sklepata, da preti skupnemu tržišču z zadnjim francoskim dejanjem razpad. Francija je z mnogimi verigami privzeta za to skupnost, prav tako pa je tudi jasno, da skupnega tržišča brez Francije ne more biti. Prav zato je bil pomemben sestanek italijanskih in za-

hodnonemških državnikov zadnje dni v Bonnu. Iz razgovorov, ki so jih vodili na bonnskih klopih odposlanici italijanske in zahodnonemške vlade, je mogoče izluščiti bistvena pripomočka za politiko šestorice. Pri tem je brez dvoma zapaženo, da je odgovorna nalogu sporazumevanja naložena italijanskim voditeljem, ki jim, kakor Nemcem in Francozom, ni treba misliti na bližnje volitve. Kljub temu, da je zahodnonemški zunanjji minister Schröder pripravljen nadaljevati razgovore o problemu, ki je sprožil resno krizo v zahodnoevropski gospodarski skupnosti, pa je med vrsticami tudi povedal, da na nemški komolec morajo v Parizu računati.

Na splošno krize v skup-

nem trgu ni mogoče ločiti od razlik, ki nastajajo pri ocenjevanju političnega razvoja med Bonnom in Parizom. Najbrž je trenutna kriza samo nov dokaz neuglašenosti na širšem področju. Generali de Gaulle pristevajo med državnike, ki vidijo daleč naprej. Brez dvoma je njegova politična vizija prožnejša in elastičnejša od nemških, ki še vedno z eno nogo tiči v hladni vojni. Prav to pa so najbrž bistvene korenine za sporekanja, ki jima je bil kmetijski problem primeren povod, da sta si gospodarsko najmočnejši državi v zahodnoevropski gospodarski skupnosti skočili v lase. V Bonnu so v razgovorih z Italijansko delegacijo priznali, da brez Francije skupnost ne more biti, vendar to kaže, da italijanski državniki, ki jim je naložen levji delež pri sporazumevanju to leto ne bodo imeli počitka.

Koroške izkušnje

Cesta turistov vodi na vas

Koroška je v poletnem turizmu že nekaj let na prvem mestu med avstrijskimi pokrajinami. Zaradi bližnje lge in podobne klime se lahko marsikaj naučimo pri naših sosedih. Iz njihovih izkušenj lahko predvidevamo tudi bodočo usmeritev našega turizma.

Koroški turistični delavci izhajajo iz stališča, da je postal avtomobil v industrializiranem svetu že »družinska last« in je zaradi tega družina, ki pride na oddih lahko istočasno gost mirnih, odmaknjene hribovskih vasi, kakor tudi jezer in kopališč, ki so na razpolago.

Po statističnih podatkih so v letu 1959 zabeležili 5.642.000 nočitev. To število se je povzelo v preteklem letu na 11.337.000. Če primerjamo podatke iz Gorenjske vidimo velikanske razlike. Po doseđanih pokazateljih (povpreček 13 največjih turističnih krajev na Gorenjskem v enem mesecu je 47.317 prenočitev) bomo imeli na Gorenjskem v

letošnjem letu okoli 700.000 nočitev.

Na Koroškem ugotavljajo da število prenočitev v podeželskih občinah hitreje naraste, kot pa v izrazitih turističnih centrih ob jezerih. V občini Otok je število narašlo za 18 odstotkov, v Porečah za 15 in v Mariji na Zili za 11 odstotkov. V turističnih centrih, ki so se razvila šele po vojni, pa je porast veliko večji: v Bekštajnu 250, v Škocjanu 150, v Krivi Vrbi in v Sebedunu za 120 odstotkov. Še večji porast nočitev so zabeležili v obrobnih podeželskih občinah: v St. Jakobu, v Rožu in Zitari vasi za 1600, v Tinjah za 600, v Vetrinju za 500 odstotkov. Seveda je

potrebno pri tem upoštevati, da tu verjetno ne gre za takšen porast tudi v samem številu, a vseeno je zanimiva primerjava porasta z našimi kraji: na Bledu za 20, v Bohinju za 64, v gozdu Martuljku za 74, na Jesenicah za 136, na Jezerskem — 17 (zmanjšano), v Kranju za 12, v Kranjski gori za 45, na Kravcu za 48, na Pokljuki — 2 (zmanjšano), v Radovljici za 12, v Ratečah — Planici za 1 in v Tržiču za — 30 (zmanjšano) odstotkov (podatki za prvi 5 mesecov letošnjega leta).

Pri nas se često slišijo izgovori, da odhajajo vsi gostje na morje. Koroška, ki nima morja, nam lahko veliko pove. Tak izgovor je neutemeljen! Na Koroškem se turistični val seli celo od jezer na podeželje, na vas med njenimi prebivalstvoma. Lani je le še dobra tretjina turistov nočila po izrazitih turističnih centrih ob koroških jezerih. Tuji pri nas bi se dalo najti za turiste marsikatero zanimivost. Ali ni povedal dolj že nek inozemski gost, ko se je pohvalil, da je jedel žgance z mlekom? P. C.

iz slovenskih zamejskih časopisov

SLOVENSKI VESTNIK

Zveza slovenskih izseljencev pricerja v nedeljo, 18. julija, ob 14. uri redni občni zbor. Po občnem zboru bo družabno srečanje.

MATAJUR

V času od 26. junija do 2. julija je šestčlanska delegacija Glavnega odbora SZDL Slovenije pod vodstvom dr. Joža Vilfana bivala v Trstu, Gorici, Vidmu in Furlaniji. Delegacija je tako vrnila obisk predstavnikom socialistične stranke Italije, ki so bili pred kratkim na obisku v Sloveniji.

Za tesnejše sodelovanje

V ponedeljek, 5. julija, so se končali v Kranju razgovori predstavnikov družbeno-političnih organizacij gumarskih podjetij »RIS« iz Zagreba, »TIGAR« iz Pirot, »BOROVO« in domače »SAVE« o nadaljnjih oblikah sodelovanja. Sklenili so, da bodo ta štiri podjetja v bodoče še poglobila sodelovanje na gospodarskem in tehnološko-proizvodnem področju, skupaj reševala kadrovska vprašanja, medsebojno izmenjavala informacije o uspehih, problemih, življenju in delu posameznih delovnih kolektivov ter razvila nove oblike kulturnega ter športnega sodelovanja.

Sprejeti zaključki obvezujejo vsa štiri podjetja, da sedaj po družbeno-politični liniji pritegnejo k sodelovanju vse razpoložljive sile. Le z nadaljnjjim sodelovanjem na gospodarskem in na družbeno-političnem področju bodo lahko zagotovili pogoje, ki bodo omogočili nove korake

v specializaciji proizvodnje in delitvi dela. V omenjenih podjetjih se namreč zavedajo, da bodo lahko v bodoče omogočili večjo ter cenejšo ponudbo gumenih izdelkov le, če bodo prešla na velikoserijsko proizvodnjo. To pa jim bo tudi omogočilo znižati lastno prodajno ceno ter s tem uspešno nastopati na mednarodnem tržišču.

Na minulih razgovorih so predstavniki iz »Risa«, »Tigara«, »Borova« in »Save« sklenili, da se spet zberejo na podobnem posvetu konec septembra v Borovem. Na osnovi sprejetih sklepov, ki so točno opisani v posebnem zapisniku iz kranjskega srečanja, imajo sedaj vrsto nalog, ki jih morajo do takrat uresničiti.

Opisani primer zaslubi takoj pozornost zato, ker so dokaj redki primeri pri nas, ki bi dokazovali vsestransko pripravljenost ter željo po sodelovanju podjetij iste stroke. To tembolj, ker gre za delovne organizacije iz starih republik — Hrvatske, Makedonije, Srbije in Slovenije.

D. R.

Komisija za razpis direktorja Zavoda za prosvetno pedagoško službo Kranj

razpisuje prosti delovno mesto
DIREKTORJA ZAVODA

Pogoji: visoka izobrazba, 10-letna pedagoška praksa, družbena aktivnost.

Osebni dohodki po pravilniku o OD Zavoda.
Stanovanje na razpolago.

Rok za prijavo je 26. julij 1965.

Petnajst let uspešnega dela in samoupravljanja v tovarni Sukno Zapuže

ZMAGA VZTRAJNOSTI IN HOPENJA

Majhno podjetje tekstilne industrije pod Dobrčo SUKNO ZAPUŽE bo v soboto in nedeljo praznovalo 15-letnico, odkar so izvolili 10. julija 1950 prvi delavski svet. Tedaj je delovni kolektiv prevzel podjetje v upravljanje. V tem kratkem razdobju je SUKNO doživel velik napredok, saj se je razvilo iz treh majhnih obrtniških obratov. Zares majhen delovni kolektiv, ki danes šteje že 319 zaposlenih, je premagal vse težave in ovire ter v razdobju 15 let šestnajstkrat povečal proizvodnjo pri osemkratnem povečanju zaposlenih. Celokupna proizvodnja je namreč v preteklem letu dosegla milijardo tristo milijonov dinarjev. Vse to pa je zasluga prizadetnosti kolektiva in podjetnosti pri gospodarjenju, ker so uspeli urenščiti inicijativo samouprave.

Se eno pomembno obletničko praznujejo v teh dneh — poteklo bo 17 let, odkar je bilo podjetje SUKNO ZAPUŽE ustanovljeno.

KAKO SE JE RAZVIL SEDANJE SUKNO?

V kotu pod Begunščico, in Dobrčo je predelava volne že tradicija, stara nič manj kot petsto let. Ze dedje in pradedje so se ukvarjali s tem poslom, vendar je bil njihov kruh trd, delo pa težko in zamudno. Tudi predniki ustanoviteljev sedanjega SUKNA so imeli zelo zastarele obrtne obrate, ki so delali pod firmo INDUSTRIJA SUKNA s povsem zastarelom opremo na počasen obrtniški način.

Ustvarjalna vnema ljudi in hotenje po naprednejšem in boljšem pa so rodili sadove. V letu 1948 so združili vse sile in napore ter ustanovili lastno podjetje. Dve leti kasneje, 10. julija 1950, pa je bil za zapuške volnarje v njihovi kratki zgodovini pomemben dan: izvolili so prvi delavski

svet, upravljanje tedaj majhne tovarne pa je prevzel delovni kolektiv. Z razvojem obrata pa je rasio in se kreplilo tudi delavsko samoupravljanje na povsem novih de-

lovnih in tehnoloških izkušnjah. Prav redek je primer v zgodovini naše industrije, da bi bilo podjetje toliko staro kot delavsko samoupravljanje. To je primer v Zapužah. Kako pa je bilo takrat pred 15 leti, bi lahko povedali Marjanjeva, Sarlova, Urh, Ančka in še številni drugi člani mladega delovnega kolektiva. Koliko udarniških ur so opravili, kolikokrat so se odrekli dobičku, v kako težkih pogojih so delali v apreturi in še kaj! Ceravno so bile delovne naloge tedaj precejšnje, odgovornost in zahteve pa velike, so ljudje ostali tisti delovni in skromni.

BOJ ZA RENTABILNO POSLOVANJE

Po začetnih premaganjih težavah se je podjetje resno

ukvarjalo z vprašanjem ekonomike, tržišča in rentabilnosti. Gospodarska računica je kmalu postala osnovno vodilo za obstoj in poslovanje podjetja. Težave pa so bile pri tem neizbežne: stara strojna oprema in temu ustrezno razmeroma visoki proizvodni stroški, neraziskano tržišče itd. Proizvodna cena je bila, razumljivo, zavoljena tega previsoka in nekonkurenčna na tržišču. Že je kazalo, da podjetje ne bo zmoglo hoditi vstopnic s sorodnimi tovarnami, ki so razpolagale z boljšo opremo in s sodobnejšo tehnologijo dela. Nekateri v podjetju so se že spriznili, da ne bo šlo naprej in so predlagali likvidacijo. Najvztrajnejši pa so zdržali. Petstoletna suknarska tradicija in živost ljudi je zmagala. Od-

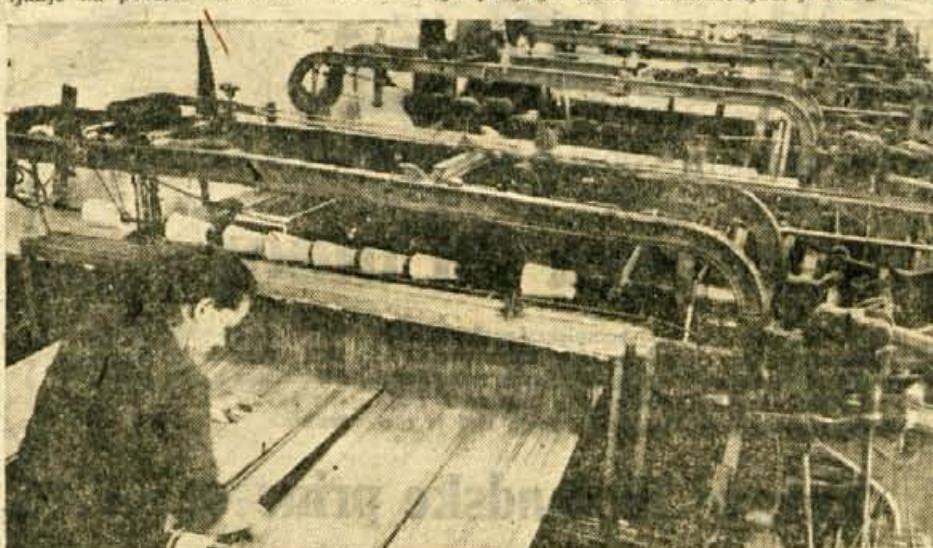
ločili so se za združitev obratov in za postopno izgradnjo podjetja.

OBDOBJE IZGRADNJE IN NAPREDOVANJA

Dela so se lotili z vso vsemi. Adaptirali so nekatere zgradbe in tovarniške hale, opravili so tudi generalni remont predilniških strojev. To je bila prva etapa celokupne izgradnje podjetja. Stroji so stekli, čakale pa so nove naloge v zvezi z drugo etapo izgradnje. Postavili so novo barvarno, apreturo, kotlarne, transformatorsko postajo, delovne prostore in zgradili nekaj priročnih skladis. Zdržali so barvarno in apreturo, stekli pa so tudi novi stroji, katerih vse dotedaj zaradi poškodb prostorov niso uporabljali. Montirali so vrsto novih stavev in s tem poščeli obseg proizvodnje. Se vedno pa je moralo podjetje iskati usluge druge — to pa je bilo drago. Stanje se je precej izboljšalo, ko so v letu 1961 pridružili matičnemu podjetju novo ustanovljen obrat JURJEVICA.

IN V PRIHODNJE...

Podjetje je pravzaprav prileglo iz nič. Podedovalo je let stare stroje in opremo. Z rekonstrukcijo in z vsemi izboljšavami pa se je stanje precej izboljšalo, se vedno pa ostane odprt vprašanje nadaljnje modernizacije strojev in avtomatizacije proizvodnje. To pa je velika in utemeljena potreba, da bo podjetje hotelo vzdržati v ekonomski bitki. — J. B.

Sukno Zapuže — pogled na tkalnico

Ozadje Alžirske krize

Množice Alžircev, ki so prišle na ulice ali pa s simpatijskimi spremnjali manifestacije za Ben Belo, so želele, tako sodi očitve zadnjih dogodkov, da dajo svoji akciji točno določeni karakter — privrženost in podporo tistemu, kar je za Alžirce in mednarodno javnost osnovno obeležje doseganje alžirske politike. To je podpora socialističnemu razvoju (temeljčen na samoupravljanju in državnem gospodarstvu), privrženost neuvrščanju, antikolonializmu in antiimperializmu, solidarnosti s socialističnimi državami in svetovnimi osvobodilnimi gibanji, piše italijanski časopis Rinacista (26. junija) v članku »Zemlja in nafta v ozadju krize«. Po autorjevem mišljenju, je mogoče dobiti popolno sliko dogodkov šele s povezavo mnogo

gih faktorjev. V našem prispevku bomo posredovali le nekaj teh faktorjev in konceptij tvorcev teh dogodkov.

Ko govorimo o ekonomskem položaju Alžira, je treba vedno pričeti s stanjem, v katerem je bil Alžir po 12-letni francoski kolonialni dominaciji ter sedmih letih in devetih mesecih vojne (milijon mrtvih, splošen propad poljedelstva, brez razvite industrije skoraj popolno izginutje malih in srednjih podjetij — vse stanje pa je bilo še poslabšano z množičnim odhajanjem Evropejcev). Alžirsko vodstvo je predvidevalo, da bo ostalo vsaj pol milijona Evropejcev, toda ostalo jih je le 60 do 70 tisoč. Francoskim gospodarskim, ki so zapuščali poljedelsko in industrijsko podjetja, je alžirska vlada

klubovala z znanim Zakonom o zaposlenih gospodarstvih (zakon je prizadel okoli 200 velikih podjetij, na katera so imenovali uprave).

Pri vsem tem je prišlo do občutnega padca že tako nizke stopnje produktivnosti, a s tem do poslabšanja življenjskih pogojev milijonov Alžircev in do porasta številja nezaposlenih. Se težja slika je bila na področju šolstva in zdravstva. Odhod strokovnjakov, učiteljev in zdravnikov je sprawil Alžir v tako težak položaj, da ustvarjajo še večjo zmedo v odnosu do vodstva, ki je prevzelo oblast. Znano je, da je prišlo aprila do ostrega nasprotja med Ben Belo in Butefliko (minister za zunajne zadeve) in to v času največje napetosti med Alžirom in ZR Nemčijo. Buteflika je to odločitev o prekiniti diplomatskih odnosov imeno-

val »aki uslužnosti do Nasera in opomnil, da je Alžir s tem izgubil posojilo 115 milijard mark. Očigledno je,

da akcija ni bila naperjena v tolikšni meri na ekonomsko področje kot na zunanjepolitična dogajanja. Ne da se trdi, da Ben Bela ni občutil, da je treba hitro reševati probleme zmanjševanja važnih investicij. Nekaj dni po sporočilu (konec maja), da je potrebno zaradi odpovedi zahodnonemškega posojila odstopiti od začetka del pri rekonstrukciji pristanišča Bon, je lahko alžirska vlada že sporočila o uspešnem francosko-alžirskem sporazumu o graditvi jezu Ued Namusa in da bo ta jez poleg namakanja omogočil tudi preskrbo metalurškega kombinata. Veliko del na jezu je sedaj že tudi dokončanih.

Po Prešernovih stopinjah

Lovro Toman

Stopimo še enkrat v Kamno Gorico. Zaradi tamkajšnjega domačina dr. Lovra Tomana (1827 – 1870), in na blžnjo Turnsko graščino v Preddvoru, kjer je bila doma Josipina Urbancičeva-Turnografska (1833 – 1854). Oboje imen je tako ustveno, čeprav le rahlo, povezanih z našim Prešeronom, da je prav, če še kaj povemo o teh dveh gorenjskih rojakinjih.

Izmed devetoro otrok kamnogorskega fužinara Janeza Toma in Blejke Helene Hribarjeve, je bil Lovro najmlajši, pa najbolj nadarjen. Se ne desetleten je že vstopil v ljubljanske šole in se izkazal vescoski za odličnega dijaka.

Kot šestošolec je 29. junija 1845 deklamiral Prešernovo pesničev v čast ljubljanske župana Janeza Nepomuka Hradeckyga. Biti je moral, to pomembben dogodek: prvič slovensko govoriti na javni, uradni prostorji! Doktor Bleiweis je pred tem izvedel, da slovi šestošolec Toman kot izvrsten govornik; zato je padel za deklamacijo namen njegov izbor. Vsekakor pa je verjetno, da je Toman prisel tudi v stik s Prešerom, saj je bilo treba to ali ono, izgovor ali nagnas, popraviti. Zato je Bleiweis pesnika že prej seznanil s Tomonom. Proslava, prirejena ob 25-letnici župovanja J. N. Hradeckyga, je bila na strelišču in po izročilih menda prav imenitno organizirana. Bržas je bil prisoten tudi Prešeren, saj ga je gotovo zanimalo, kako bodo zvanele njegove besede.

Pesem prigodnica je imela velik uspeh in je spričo nje Kordescheva nemška hvalnica, popolnoma zbledela. Bil je prvi javni triumf Prešernove slovenske umetniške besede. Prešeren v svoji pesmi ne slavi le županove naklonjenosti do Ljubljane in dežel Kranjske, pač pa je slavoslov spojil s hvalo domače zemlje in slovenskega ljudstva. Dr. Bleiweis je to Prešernovo pesem potem že objavil na čeln strani svojih "Novic".

Ne smemo pa zanikati, da je pesmi pripomogel do tega uspeha prav Tomanov blesteč govorniški dar.

Leto 1848

Marčna revolucija na Dunaju je mladež, visokošolskega pravnika, tedaj že nadbudenega slovenskega pesnika, tako navdušila za svobodo in slovenstvo, da so ga nekate-

ri rojaki že tedaj razglasili za prvega pesnika tik za Kosškim... Bil je res otrok revolucionarnih idej, a v svojem romantičnem svobodoljubju ni videl resnične situacije svojega revnega, v temi živečega ljudstva. Njegove "Glase domorodne", ki so izšli v knjigi sicer šele leta 1849, a so bili objavljeni v časopisu že prej, je utegnil v 1. 1847 in 1848 Prešeren še čitat; če pa je bil vnej začne, ni gotovo.

Duhu one dobe najbolje pojasni citat: Medtem, ko je po vsi Evropi bučal ljudi vrah leta 1848, je Lovretov mladi pevski duh pri svoji mili zibelki gojil najplemenitejše občutke za milo domovino ter za srce in gorje vesoljnega človeštva. Toman je bil, po ossem sodeč, v marčnih dneh član dunajske studentovske nacionalne garde. Priprses je namreč z Dunaja, odkader se je vrnil v Kamno Gorico zaradi ukinitev predavanj, sabljo, ki ji je potem doma zapel:

Oj ostra moja siblica,
Preljuba mi prijatljiva!
Ne zabi, da si ti skovana,
Da braniš dragi dom Slavjana
za mater svojo vremeta.

Po nemirnih revolucionarnih dneh se je Toman vrnil na Dunaj in postal 1. 1852 doktor prava. Stopil je v službo pri ljubljanski finančni prokuraturi — torej pravtja, kjer je že Prešeren v letih 1829 – 1830 opravjal svojo zastonjarsko službo.

Romeo in Julija

Tako bi lahko rekli mlademu doktorju in pesniku Lovru Tomanu ter njegovi zaročenki, pesnici Josipini Turnografski. Bila sta oba zares čudovit par, poln pesniških sanj in zorne mladostne lepot. Za Tomanom so sodobniki čestokrat govorili, kako lep je bil, poln vere vase in v bodočnost. Josipina Turnografska pa je veljala za eno najlepših mladenk v deželi. Sodobnik jo je takole opisal: »... rasti je visoke kakor mlada jelka, vitka, tenka kakor gorska vila; žarnih, modrih oči, svetlih las; čudo med devami slavjanskimi.« Vitka lepotica z bližnjega grada Turna je morala biti tudi čudovitega duha, saj je bila že osemnajstletna mladenka znana in veljavna kot prva in najboljša slovenska pesnica in pisateljica.

Dr. Lovro Toman in Josipina Turnografska sta se poročila v pravi pesniški ljubezni 22. septembra 1. 1853. Kmalu po slovesni svatbi v očetovem gradu sta se preščena zakonca preselila v

Gradec. In prav, ko je bila njuna zakonska sreča na vrhuncu, je prišla nesreča: že prvo pomlad, 1. junija 1. 1854 je Josipina umrla, mlađa, starca komaj 21 let... Romeo je ostal sam...

L. 1867 je dr. Lovro Toman, družno z Josipinim bratom Ivanom Urbancičem, postavil na ženin grob pet metrov visoko piramido iz nabrežinskega marmorja.

»Tu leži Josipina Turnografska, pisateljica slovenska, rojena Urbancičeva 9. julija 1833, umerla omožena Tomanova 1. junija 1854; kdo dušno živi, ne umerje!«

Bilo bi zares zanimivo, zvesteti, če piramida še stoji na Šentlenartskem pokopališču v Gradcu? — Občisl pred Turnom v Preddvoru pa je gotovo že očiščen in obnovljen, da spet blesti na njem napis: »Zmraj krasna je narava, Josipina Turnografska; jedini hčerkki in sestriči, preljubi Josepini, v spomin.« Ta spominski obelisk je bil postavljen 1. 1870.

Na Prešernovem grobu

Da je bil prvič grob pesnikov prva tri leta (od 10. februarja 1849 do 18. 6. 1852) drugie kot danes, smo že izčrpno pojasnjevali. Oprli smo se na pisanje Jerneja Levičnika, ki se je 1850 v Ljubljano grede s Korščekom, ustavil tudi v Kranju, da bi se poklonil mrtvemu prijatelju-čebeljčarju: »Na kranjskem pokopališču, na desno roko od vhoda je bil lani postavljen — njega vreden spomenik. Bilo je to seveda izrečeno v brdki ironiji, saj je bil spomenik le beraško znamenje — črna lesena kriz...«

V ohranjenem dnevniku pesnice Josipine Turnografske, beremo pod datumom 8. avgusta 1. 1851 tudi pretresljiv zapis:

»Bila sim na grobu neumeročega Prešerna, — bila onda presrečna iz istoga občutja, kateri je bil nesreča slavnega pesnika — na strani Lovreta. Tresli so se zlatotoki na večernem nebu, ko smo stopili na mesto, kjer počiva truplo, u katerem je omagalo blago, od sveta nepoznamo, zaverjeno serce. Zeleno travica pokriva njegovo zapančeno gomilo. Černi, leseni, rezen križec stoji na njej, — žalostno znamenje kranjske rodoljubnosti. Celo življenje nesrečnega pevca mi je stopilo pred dušne oči. Černi, slabki kriz še zdaj oznanjuje, kako oni svet blago serce, kakor bister um, kako plačuje iskrenim rodoljubom. — In stopi Lovro,

beli pergamentni blekec se kmalo blišči na černom križu, slediče besedice je nanj napisal:

Dokler živ — si bil nesrečen,
Mrtv pak si — pevec srečen!

Tako prizadeto je zapisala svoje doživetje, takrat sicer srčna zaročenka mladega pravnika Toma, Josipin. Pisala je svoj dnevnik v sentimentalnem jeziku tedanje dobe, ko je moralo biti tudi izražanje v dnevniku nekoliko pridvigljeno, posebno če so vanj pisale nezne grajske gospodine. Toliko hrvatizmov v zapisu pa je pač nastalo pod vplivom vzgoje za ilirštvo vnetega Lovra Pintarja.

A spričo Levičnikove priponbe in navedenih Josipininih besed, se nam znova izbrati, da je moral biti tudi izražanje v dnevniku nekoliko pridvigljeno, posebno če so vanj pisale nezne grajske gospodine. Toliko hrvatizmov v zapisu pa je pač nastalo pod vplivom vzgoje za ilirštvo vnetega Lovra Pintarja.

Saj je prostor in prvi »spomenik« dovolj dokumentiran še z Bleiweisovim potrdilom:

»Za začasni spomenik na grob drja Prešerna v Krajini, kteriga sim dal na občne želje meseca kmivec 1849 mu postaviti, sim prejel iz zato nabranih denarjev po gosp. Brusu 3. gld 5. kr. V Ljubljani: 19. 9. 1849. — Dr. J. Bleiweis.«

Doktor Dragan

A čas zaceti vse rane, še tako hude: In tudi Lovro Toman je prebolel žalost po svoji umrli soprigi. Vrgel se je z vso vremem v politični vrvež. Postal je deželnji in državni poslanec. Kot tak je bil voditelj slovenske državoborske delegacije. Uglajenega nastopa, dober govornik, spretan jurist — vse to je Toman kar vnaprej dočakal za vlogo, ki mu jo je domovina zaupala. Posebno še zato, ker je bil tedaj tudi njegov pesniški sloves nesporen, saj je pel skoro tako smogočno kot vzornik njegov, Koseski:

»Bobneti čul strahotne sem gromove,
Tulečih sap razdraženo vibranje,
Plamečih strel razsrdeno šviganje,
in morja burno spenjene valove.

Kot član narodnjak in ugleden politik, je bil Lovro Toman 1. 1864 izvoljen tudi za prvega predsednika Slovenske matice. Za prvega tajnika je bil tedaj izbran Fran Levstik.

A vsa Tomanova kariera, ves blišč njegove osebnosti, se je sesul v prah, ko je mož zajadrat v avstrijske vode. Morda je bil dobrohotec, skušal je pač svoji deželi pomagati — a doktor Lovro Toman ni imel več čistega slovesa...

Kakor se je prej pogumno in uspešno bil za uveljavitev slovenčine, celo pri cesarju je bil v audienci prav zaradi tega — a ves ostanek Tomanovega življenja je bil eno samo opravljovanje, zakaj je v noki svoji dobi podprt avstrijske Nemce.

Politični nasprotniki so mu nekaj let pred smrto obesili še afro z gorenjsko železnicico. Koncesijo zanjo je dobil dr. Lovro Toman, potem pa je licenco menda prodal neki banki za 150.000 goldinarjev. Za del prejetega denarja si je kupil graščino Polhov Gradec, da bi tamkaj v miru preživel starost.

A bolezen je bila hitrejsa. Prisnila je še pljučnica in nesrečni doktor Lovro Toman je dne 18. avgusta leta 1870 umrl v Rodauu pri Dunaju. Vendari so njegovo truplo prepeljali v domačo Kamno Gorico. Tamkaj, pri cerkvici na gričku, »pi nekaj takoj srečen, pred smrto v zadnjih letih nesrečen na rojak. Nagrobná plošča nosi njegov lastni napis: »Ne kajte zapančeni, kdo v grobi spi je srečen. Saj je kratko vsem življenje, al probud je večen.«

Res, kraliko je bilo življenje tega nadarjenega Kamnogoričana. Komaj triinštiridesetletnik je ugasnil — a njegovo življenje, četudi tako skopu odmerjeno, je bilo bogato, burno in na koncu tako tragično, da je skušal dr. Josip Vošnjak prikazati in opraviti Tomanov lik v drami »Doktor Dragan«. Iznova osvetliti zamagljeno počelo tako idealnega rodoljuba, ki mu jo je skalila gojusiva politika. Dobro ime izgubiti ali vzeti, to je prav hitro in lahko — vrniti ga — kako dolg in malokrat uspel proces...

V središču Kamne Gorice, na mogočni fužinarski hiši, ki nosi številko 37, je vzdalo slovensko prijateljsko društvo 1. 1887, plošči z napisom: »V tej hiši je bil rojen 10. avgusta 1827 dr. Lovro Toman, pesnik in domoljub slovenski. Umrl v Rodauu 15. avgusta 1870.«

Ta plošča in pa gorenjska železnica, za katere gradnjo se je Toman tako vztrajno boril — sta edina dva ohranjeni spomeniki na nekdajnega čutečega pesnika, idealnega ljubimca, blestočega politika in ob koncu tako nesrečnega doktorja Dragana...

CRTOMIR ZOREC

VELJA OD 10. JULIJA DO 16. JULIJA 1965
Poročila poslušajte vsak dan ob 5.15, 6., 7., 8., 10., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30. — Ob nedeljah pa ob 6.05, 7., 9., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30.

RADIJSKI SPORED

RADIO LJUBLJANA

Poročila poslušajte vsak dan ob 5.15., 6., 7., 8., 10., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30. Ob nedeljah pa ob 6.05., 7., 9., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30. uri.

SOBOTA — 10. julija

8.05 Domače pesmi in na-
pevi; 8.25 Med drobnimi kon-
certnimi skladbami; 9.00 Po-
čitniško popotovanje od strani
do strani; 9.15 Naši skla-
datelji mladiči; 9.30 Koncert
pihalnih godb; 10.15 Pesmi
in ples jugoslovenskih na-
rodov; 11.00 Turistični na-
potki za tuje goste; 11.15 Ni-
maš prednosti; 12.05 Iz nem-
škega opernega repertoarja;
12.30 Kmetijski nasveti; 12.40
Prek sončnih dobarav; 13.30
Priporočajo vam; 14.05 Spomini;
14.35 Naši poslušalci
čestitajo in pozdravljajo;
15.20 Zabavni intermezzo;
15.30 Naslopata pevska zborna
»Sel'arnost« iz Kamnika;
16.00 Vsak dan za vas; 17.05
Gremo v kino; 17.35 Iz ba-
letov Arama Hačaturjana;
18.00 Aktualnosti doma in v
svetu; 18.15 Najboljše plesne
preteklega tedna; 18.45 S
knjižnega trga; 19.05 Glasbe-
ne razglednice; 20.00 Sobotni
poletni večeri v plesu; 20.30
Obe plati zastave; 22.10 Od-
daja za naše izseljence; 23.05
Plesna glasba.

PONEDELJEK — 12. julija

7.15 V svetu lahke in ope-
retne glasbe; 8.05 Veseli plan-
šarji in Trio Vilija Petriča;
8.30 Pol ure z majhnimi za-
bavnimi ansamblji; 9.00 Za
mlade radovedneže; 9.15 Pes-
mi, ki ste jih peli v prete-
klem šolskem letu; 9.30 Med
simfoničnimi plesi in rapsodi-
jami; 10.15 Poslušamo sopranistko Nado Zrimšek in
basista Zdravka Kopaca; 10.35
Naš podlistek; 10.55 Glasbena
medigra; 11.00 Turistični na-
potki za tuje goste; 11.15 Ni-
maš prednosti; 12.05 Slavni
violinisti; 12.30 Kmetijski na-
sveti; 12.40 Pesmi in ples iz

Moravske in Slovaške; 13.30
Priporočajo vam; 14.05 S poti
po Skandinaviji; 15.20 Zabavni
intermezzo; 15.30 Poje zbor
Slovenske filharmonije; 16.00
Vsak dan za vas; 17.05 Kon-
cert ob 17.05; 18.00 Aktualno-
sti doma in v svetu; 18.15
Zvočni razgledi; 18.45 Novo v
znanosti; 19.05 Glasbene raz-
glednice; 20.00 Izbrali smo
vam; 20.45 Simfonični kon-
cert orkestra Slovenske fil-
harmonije; 22.10 Popevke se
vrstijo; 22.50 Literarni nok-
turno; 23.05 Po svetu jazzu.

TOREK — 13. julija

8.05 Od melodije do melo-
dije; 8.35 Iz narodne zaklad-
nice; 9.00 Počitniško popoto-
vanje od strani do strani; 9.15
Počitniški pozdravi; 9.30 Z
domačimi orkestri in ansam-
blji zabavne glasbe; 10.15 Pri-
zori iz Verdijeve Traviate;
11.00 Turistični napotki za tu-
je goste; 11.15 Niša prednosti;
12.05 Rimski praznik;
12.30 Kmetijski nasveti; 12.40
Čez hrib in dol; 13.30 Pri-
poročajo vam; 14.05 Pri skla-
datelju Franzu Schubertu; 14.35
Naši poslušalci čestitajo in
pozdravljajo; 15.20 Zabavni
intermezzo; 15.30 V tork na-
svidenje; 16.00 Vsak dan za
vas; 17.05 Koncert ob 17.05;
18.00 Aktualnosti doma in v
svetu; 18.15 Popevke s teko-
čega traku; 18.45 Na medna-
rodnih križpotih; 19.05 Glas-
bene razglednice; 20.00 Maj-
hen recital pianista Pavla Si-
vica; 20.20 Radijska igra; 21.15

marin...; 8.05 Zabavni zvo-
ki; 8.25 Mali jutranji koncert;
9.00 Svet skozi sončna očala;
9.30 Z našimi orkestri in an-
samblji zabavne glasbe; 10.15
Moravska ljudska poezija;
10.30 Čolvec in zdravje; 10.40
Nekaj domačih v instrumen-
talni izvedbi; 11.00 Turistični
napotki za tuje goste; 11.15
Niša prednosti; 12.05 Z ju-
naki Puccinijevih oper; 12.30
Kmetijski nasveti; 12.40 Slo-
venske narodne pesmi; 13.30
Priporočajo vam; 14.05 Iz
koncertov in simfonij; 15.20
Zabavni intermezzo; 15.30
Pojo Tridentinski alpinisti;
16.00 Vsak dan za vas; 17.05
Dva pravaka koncertnega
oda; 18.00 Aktualnosti doma
in v svetu; 18.15 Iz fonoteke

14.05 Iz nekdanjih in zdajš-
njih časov; 14.35 Naši poslu-
šalci čestitajo in pozdravljajo;
15.20 Zabavni intermezzo;
15.30 Koncert pihalne godbe
Ljudske milice; 16.00 Vsak
dan za vas; 17.05 Koncert ob
17.05; 18.00 Aktualnosti doma
in v svetu; 18.15 Turistična
oddaja; 19.05 Glasbene raz-
glednice; 20.00 Četrtek večer
domačih pesmi in nape-
vov; 21.00 Lirika skozi čas;
21.40 Glasbeni nočurno; 22.10
Nočni akordi; 23.05 Manjši
mojstri v sodobni glasbi.

PETEK — 16. julija

7.15 Jutranji operni kon-
cert; 8.05 Zabavni zvoki; 8.30
Plesi za klavir; 9.00 Pionirski
tednik; 9.30 Slovenske narod-
ne pesmi v raznih izvedbah;
10.15 Lahka glasba; 10.35 Naš
podlistek; 10.55 Glasbena
medigra; 11.00 Turistični na-
potki za tuje goste; 11.15 Ni-
maš prednosti; 12.05 Moja po-
krajina; 12.30 Kmetijski na-
sveti; 12.40 Skozi vas; 13.30
Priporočajo vam; 14.05 Pasto-
ralne simfonije v orkestral-
nih barvah; 15.20 Napotki za
turiste; 15.25 Zabavni inter-
mezzo; 15.30 Partizanske,
proletarske in množične pes-
mi; 16.00 Vsak dan za vas;
17.05 Koncert po željah po-
slušalcev; 18.00 Aktualnosti doma
in v svetu; 18.15 Revija slovenskih vokalnih solistov;
18.45 Festivalsko poletje; 19.05

Radia Koper; 18.40 Naš raz-
govor; 19.05 Glasbene raz-
glednice; 20.00 Fidelio — ope-
ra; 22.10 Od popevke do po-
pevke; 22.50 Literarni nok-
turno; 23.05 Plesna glasba.

Glasbene razglednice; 20.00
Lahka glasba; 20.30 Pesmi
usode; 20.50 Z ansamblom
štirih trombonov Atija Sosa;

21.15 Oddaja o morju in po-
morsčakih; 21.10 V svetu jaz-
za; 22.50 Literarni nokturno;
23.05 Iz angleške glasbene li-
terature.

**GLAS v vsako
bišo**

Serenadni večer; 22.10 Plesna
glasba; 23.05 Koncert za or-
kester.

SREDA — 14. julija

7.15 Ko cvete dekleto rož-

CETRTEK — 15. julija
 7.15 Igramo za razvedrilo;
 8.05 Dopoldanski domači pe-
le-mele; 8.25 Lahka glasba;
 9.00 Počitniško popotovanje
od strani do strani; 9.15 In-
strumentalna glasba za mla-
dino; 9.30 Zabavni zvoki; 10.15
Pojo solisti Zagrebške opere;
 11.00 Turistični napotki za tuje
goste; 11.15 Niša prednosti;
 12.05 Opoldanski di-
vertimento; 12.30 Kmetijski
nasveti; 12.40 Čez zeleno tra-
to; 13.30 Priporočajo vam;

19.45 V kinu bomo videli
RTV Beograd

20.00 TV dnevnik
20.30 Narodna glasba

RTV Zagreb
20.40 TV igra
RTV Ljubljana

21.40 TV obzornik

PETEK — 16. julija

RTV Ljubljana

18.40 Poročila

18.45 Malo za vsakogar,

nekaj za vse

19.00 Britanska enciklopedija

19.15 Ilidža 65

19.45 Turistične razglednice

RTV Beograd

20.00 TV dnevnik

RTV Ljubljana

20.30 Oddaljeno bohnenje

22.00 TV obzornik

TELEVIZIJA

SOBOTA — 10. Julija

RTV Ljubljana

18.40 Poročila

18.45 Zgode in nezgode

18.30 Vsko soboto

19.45 Cik-cak

RTV Beograd

20.00 TV dnevnik

RTV Zagreb

20.30 Jazz scena

RTV Ljubljana

20.40 S kamero po svetu

21.00 Turneja pesmi

22.45 Zgodbe za vas

23.10 TV obzornik

PONEDELJEK — 12. Julija

RTV Ljubljana

18.40 Poročila

18.45 Film za otroke

RTV Beograd

19.15 Tedenski športni pregled

RTV Ljubljana

19.45 Kalejlidoskop

RTV Beograd

20.00 TV dnevnik

20.30 4 zgodbe o Juliju

RTV Ljubljana

20.40 Tretja želja

22.00 VI. jugoslovanski

jazz festival

22.20 IV. jadranski padalski

pokal

22.30 TV obzornik

TOREK — 13. Julija

Ni sporeda!

SREDA — 14. Julija

RTV Ljubljana

18.40 Poročila

RTV Beograd

18.45 Pogumno in veselo

RTV Zagreb

TOREK — 13. Julija

Ni sporeda!

SREDA — 14. Julija

RTV Ljubljana

18.40 Poročila

RTV Beograd

18.45 Po Jugoslaviji

RTV Zagreb

TOREK — 13. Julija

Ni sporeda!

SREDA — 14. Julija

RTV Ljubljana

18.40 Poročila

RTV Beograd

18.45 Po Jugoslaviji

RTV Zagreb

TOREK — 13. Julija

Ni sporeda!

SREDA — 14. Julija

RTV Ljubljana

18.40 Poročila

RTV Beograd

18.45 Po Jugoslaviji

RTV Zagreb

TOREK — 13. Julija

Ni sporeda!

SREDA — 14. Julija

RTV Ljubljana

18.40 Poročila

RTV Beograd

18.45 Po Jugoslaviji

RTV Zagreb

TOREK — 13. Julija

Ni sporeda!

SREDA — 14. Julija

RTV Ljubljana

18.40 Poročila

RTV Beograd

18.45 Po Jugoslaviji

RTV Zagreb

TOREK — 13. Julija

Ni sporeda!

SREDA — 14. Julija

RTV Ljubljana

18.40 Poročila

RTV Beograd

18.45 Po Jugoslaviji

RTV Zagreb

TOREK — 13. Julija

Ni sporeda!

SREDA — 14. Julija

RTV Ljubljana

18.40 Poročila

RTV Beograd

18.45 Po Jugoslaviji

RTV Zagreb

TOREK — 13. Julija

Ni sporeda!

SREDA — 14. Julija

RTV Ljubljana

18.40 Poročila

RTV Beograd

18.45 Po Jugoslaviji

RTV Zagreb

TOREK — 13. Julija

Ni sporeda!

SREDA — 14. Julija

RTV Ljubljana

18.40 Poročila

RTV Beograd

Dopusti, dopusti...

Končno smo le prišli v tisti čas, ko se človek težko po težkem trdu polnem delu začeli nekoliko oddih in se odpravi na dopust. Da se dopusti že izkorisčajo, nam priča v podjetjih zmanjšanje števila nadur, v miznih predalih zaostajajo razna mesečna, tromesečna, polletna poročila; žgano pijačo in standardno črno turško kavo zamejujejo hladni sokovi; službena potovanja se spremenijo v eno ali dvo dnevne rekreacijske izlete; na vratih vodilnih uslužbencev raznih ustanov in uradov so opozorila »Službeno odsotene zamenjale parole« Trenutno na kopališču -itd. Skratki, dopustna mrzlica splošno vpliva na delovni polet in voljo vsakega posameznika. Medtem ko se nekateri že mečejo v objem hladnih razpenje-

nih morskih valov, medtem ko drugi jodlajo po skalah, medtem ko nekateri za košnjo otave in žita hranijo redn letni dopust in v ta namen izkorisčajo bolniškega, medtem ko je nekaterim dodeljen zaradi nepravilnega poslovanja »reden neplačan dopust v počitniškem domu zaprtega tipa, so se ostali počivalci odločili, da zaradi kratke finančne špage preživijo dopust po svoji želji doma. Tako se bodo rešili breme in pa vprašanja KAM?, KAKO?, KJE? in S CEM? preživeti svoj redni letni dopust.

BREZ BESED

Kdor bo pač preživel dopust doma, se bo izmuznil gneči na vlaku, ne bo mu treba stati na eni nogi, ne bo se mu prispelo, da bi pozabil doma sindikalno legitimacijo, sinje morje bo lahko nadoknadi v kopališči itd. No, kdor se bo kopal v kopališči, mu ne bodo potrebe kopalne hlačke, ne sončna očala, ne kopalne kape, copate, skratka denar od omenjenih artiklov bo lahko prihranil za nabavo moke, sladkorja itd.

Jaz bom dopust zganjal kar doma, ker sem ves denar vtaknil v moko, sladkor. Tako bom zaradi tega postavil »lavore vode, dal v njega sol, postavil okoli njega kaktuse, fikuse, vtaknil noge v »lavorter zapel tisto: »Buči, buči morje Adrijansko, tokrat brez mene.« Tako bom v tem času dopusta užival najcenejši turizem našega časa.

Grega

BREZ BESED

BREZ BESED

Stanovanja in kaznovanje

Tudi jaz se poizkušam razumeti na stanovanja in nagrajevanje po delu. Seveda se odrasli bolj razumejo. Jaz sem zapazila nekaj stvari, o katerih sedaj razmišljam.

Vsek dan slišim za koga, da bo dobil novo stanovanje. Nekateri jih v nekaj letih dobi jo več novih in zoper nekateri nobenega. Pravijo pa, da je povpreček še kar dobr.

Za dodelitev stanovanja pa določate včasih zelo čudne pogoje. Stric Stanko je moral podpisati izjavo, da bodo njegovi starši vzeli na stanovanje drugo družino, da je sam lahko dobil novo. Se bolj čuden pogoj pa je dobila neka teta: do sobote se je mala poročiti. Seveda ji je tak pogoj veliko pomagal k odločitvi. Tako bi lahko nadeliš še s kakšno tetou.

Pa še nekaj o kaznovanju po delu. Ravno, ko sem pričela razumevati nagrajevanje, pa že vedno pogosteje slišim o kaznovanju. Morda ne uporabljam pravega izraza, a mislim, da je vseeno razumljivo. Ce podjetje naredi več, so delavci nagrajeni, če pa manj, je razumljivo, da so kaznovani. To mi je razumljivo. Ne razumem pa nekaj drugega. Dobikeč se razdeljuje po tem, kolikšno ima kdo plačo v podjetju. Zakaj se ne bi dodelile kazni tudi na ta način? Očka pravi, da to ni v redu. Ko sem imala bolj premislila, mu nisem dala prav. Verjetno je tisti, ki ima višjo plačo, odgovornejši za neuspeh podjetja, saj jo ima zaradi tega, ker naj bi imel odgovornejši položaj. Ne razumem, v čem se vidi sedaj ta odgovornost položaja? Stric Janko, ki dela za strojem, je na primer na tem, da dobi le 80 odstotkov plače (očka pravi, da je to pri 50.000 - 40.000) bolj kaznovan kot pa stric direktor (od 200.000 pride s kaznijo na 160.000 dinarčkov). Pri tem pa verjamem, da stric Janko ni prav nič kriv, če stric direktor ni znal prodati vijakov, ki jih je stric Janko naredil. Eden je naredil svoje, a drugi ni. Kdo bi vse to razumele?

Spelca

Moderno kopališče

Opatija je že dolgo poznana kot čudovit turistični kraj. Mnoge turiste pa je motilo kopališče, ki ni bilo najbolje urejeno. Letos je gost presečen, ko zagleda novo, veliko, moderno kopališče, ki so ga zgradili v tem -biseru Kvarnerja.

Skrite rezerve

Tovarš Puhloglav, direktor podjetja poštene imena, a žal vsakocetne izgube, je zaspal za svojo pisalo mizo. To ne bi bilo nič posebnega, saj poznamo v našem gospodarstvu poleg kolektivnega dopusta tudi kolektivno spašje na delovnih mestih, ko tovarša direktorja ne bi popadle prečudne sanje. Se pred eno samo sameato ogledano minito je sestavljal poročilo, konstruktivno razmišljaj in se samokritično potil, ko ga je kar naenkrat zmanjkal. Glava mu je feška legla na poročilo in ga pokriča, da je izpod nje kukal le še repek zadnjega stavka: »... v našem podjetju je zaradi njegove posebne narave težko oz. skoraj nemogoče najti skrite rezerve in ga usposobiti za normalno poslovanje, se prav za tako proizvodnjo, id ne bi prinašala izgube in zahtevala regresov...«

Direktor Puhloglav se je torej preselil v deželo sanj, brez potnega lista in vize. Sanjalo pa se mu ni nič manj imenitnega kot to, da je direktor ustanove LUNONOS, zavoda za raziskavo nenavadne lunine lastnosti in moči,

da potegne poštenega občana iz varne postelje ter ga spravi v divjo pustolovščino na vrh strehe. Seve, zavod je bil močno deficitaren in je moral naša družba vsako leto odštetiti lepe milijončke, da ga je ohranila pri rahiličnem življenju. Pa so prište nove gospodarske mere in od tam odzgoraj so tovarš Puhloglavu, direktorju LUNONOSA, pomenljivo namignili, da bodo zavod nepreklicno ukilili, če se nejgovemu vodstvu v kar najkrajšem času ne posreči postaviti ga na lastne noge, se pravi v čevje samofinanciranja.

Vidite, take sanje so oblikale tovarša Puhloglava! Sanjam pač ni zameriti, zameriti je treba kvečjemu čudnemu ljudem, ki zahtevajo od človeka včasih čisto nemogoče stvari: poiskati skrite rezerve, poslovanje brez izgube. Kaj takega!

Toda direktor Puhloglav se je v svojih prečudnih sanjah resno lotil težke naloge. Najprej je odločno odpustil vse tiste sodelavce zavoda, ki jih je luna nosila le po stanovanju in zaposlit nove, spobnejše mesečnike, ki se niti

eno poč niso obotavljali zlasti na streho in z iztegnjenimi rokami romati po slemennih in dimnikih v družbi svatovsko razpoloženih mačkov. Pri tem se je celo zgodilo, da je dobil odpoved bratrance direktorja Puhloglava, pa njegov stric, pa nečak, ki jih je njega dan vzel v službo, čeprav je dobro vedel, da so zelo povprečni mesečniki, taki, ki jih nese kvečjemu do stranišča, kjer se začudenl zbride, potegnejo vodo in se vrnejo v posteljo.

Po tem temeljitem kadrovskem prečipu, se je direktor povečal z nekaterimi podjetji, ki jim je reklama potrebna ket poreki povprečnemu Kranju. Zasnovali so kar fletno kooperacijo in kmalu so se na televizijskih zaslonih pojavili tavajoči mesečniki, oblečeni IZKJUČNO v pidžame tovarne »Ajetataja«, obuti IZKLJUČNO v copate čevljarskega podjetja »Kurje«, pokriti IZKJUČNO s čepico pletenine »Jugoslik«... Prenekateri ponočnjak je ostrmel, ko je na strmi strelji zavoda LUNONOS kar naenkrat zagledal belega mesečnika, ki je na hrbtni prenjal velik napis: SAMO ZOBNA PASTA DOMINO ali SVOJO NOCNO SRAJCO PEREM Z DETERGENTOM »KALABASTER«.

Reklama je nesla zavodu lepe denarce in eni od občine pa navzgor so z zadovoljstvom opazili, da predstavniki zvoda LUNONOS vse redkeje prihajajo stokat za dolicie.

Toda direktor se ni zadovoljil s prvimi uspehi. Povezal se je še s turističnimi društvimi in letoviško mrtvilo tamošnjih krajev so kar naenkrat predramili razburjivi nočni ogledi počastnih mesečnikov, zvraločih se po žlebovih, napuščih in okenskih poltesh zavoda LUNONOS (za domača turiste 50% popusta, za vojake in zaljubljene parčke zastonj).

Domeljnega direktorja ni prav nič motilo, če se je mu hasta luna katero noč skrivala za oblaki, nitil si ni delal sivih las zaradi njenih men. Od svojih uslužbencev je zahteval, da jih luna nosi tudi takrat, kadar je ni. Občinstvu je bilo to itak vseeno, občinstvo je le poželjivo čakalo, kdaj bo kakemu mesečniku spodrsnilo in bo cebnil na komunalno razpokani tlak; zato je bil obisk ob dežavnih in viharnih nočeh najbolj hvaležen. Direktor Puhloglav je izkoristil tovrstno zanimanje in organiziral galske vase v reševanju mesečnika, ki je zabilodil sredi

gožda televizijskih anten in ni mogel ne naprej ne nazaj. Vso zadevčino je prenašala televizija, ki je seveda morala plačati podjetju LUNONOS mastno odškodnino...

In tako je kmalu napočil dan, ko je slovenski svet LUNONOSA slovesno objavil, da je zavod v finančnem pogledu čisto samostojen. Delavnega direktorja Puhloglava je vesoljni tisk postavil za vzhled vsem tistim kolektivom, ki namesto da bi iskali možnosti za izkorisčanje skrith rezerv, tarnajo in čaka, kaj jih bo doletelo. Kdo ve, kako visoko bi zrušil direktor se zvezel, ko se mu na plešo ne bi usedla mesarska muha in ga zbulila.

Prebudil se je direktor Puhloglav in omotčen strel z glavo. »Kako neumne sanje! Je zelnil, naročil po telefonu kavo, segel po pesnu in nadaljeval prekinje poročilo: »... mnenja smo, da je naše podjetje družbi neobhodno potrebno in da bo morala družba vsaj še nekaj časa podpirati njeovo proizvodnjo, kajti zaenkrat ni videti nobenih možnosti in izgleedor, da bi prešli na sistem samofinanciranja...«

N. V.